Geel

Monday 26 March 2012

Geel

Vroeger zei mijn moeder dat je iemand van wie je houdt geen gele bloemen mag geven. Ze wilde ze ook niet krijgen. "Dat is de kleur van de haat" zei ze dan. In het verre oosten is geel echter de heilige kleur. Daarom lopen boeddhistische monniken in het saffraangeel. Vrouwen in het oude Egypte waren dol op okergeel en kleurden daarmee hun lichaam. In het oude Griekenland waren blondines bijzonder populair. Velen probeerden daarom hun haar te bleken. In onze cultuur komt de kleur geel er minder goed vanaf. Dat begint al in de oudheid. Van keizer Augustus moesten vrouwen van lichte zeden een gele pruik dragen. In de Middeleeuwen stelde Paus Innocentius III (1198-1216) het dragen van de jodenhoed verplicht. Die moest geel zijn en trechtervormig. Hij zei: "Alle Joden dienen kledij te dragen waardoor ze duidelijk zichtbaar te onderscheiden zijn van Christenen, opdat het vervloekte verkeer tussen hen door vergissing uitgesloten is." Er waren ook gebieden (Zuid Duitsland / Oostenrijk) waar Joden een gele ring op hun kleren moesten dragen. In de Middeleeuwen werd Judas temidden van de discipelen steevast afgebeeld in een geel gewaad. Ook de duivel (als hij al niet naakt was) verschijnt meestentijds in het geel. Dat de Joden van de Nazi's een gele ster op hun kleren moesten dragen, is de lugubere voortzetting van deze traditie. Nu begrijpen we ook waarom geel in de liturgie geen kans gemaakt heeft. We hebben wit en groen en paars en rood. Geel (niet te verwarren met goudkleurig) zult u niet tegenkomen! Geel is eeuwenlang de kleur van de haat en de vijandschap geweest. Maar kleurensymboliek staat niet voor tijd en eeuwigheid vast. Straks wordt het Pasen. Dan is buiten ineens weer alles geel. De kleur van de narcis en de lente, de kleur van de zon, de kleur van licht en leven. Zo zie je maar. Het kan verkeren... Denk er nog maar eens aan als straks de etalages weer vol staan met gele kuikentjes. En gele bloemen op de liturgische tafel met Pasen? Wat mij betreft helemaal geen probleem.